

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 67

39

Weekblad voor kerk en samenleving

30 September 2023

Christelijke Meditatie

Het gebed van het hart

Meditatie is een gebruik dat we in alle wereldgodsdiensten tegenkomen zoals het boeddhisme, hindoeïsme, islam en jodendom. Zij is altijd ook onderdeel geweest van het katholieke geloof, maar enigszins op de achtergrond geraakt doordat wij veel gebeden uit het hoofd moesten leren en zoveel gebedenboekjes hadden. Verder was het rozenkransgebed ingeburgerd bij katholieken; er zijn nog veel verhalen van ouderen die vertellen dat ze 's avonds geknield met hun ouders een rozenhoedje baden voor het slapen gaan. Voor alles was er al een gebed geformuleerd: voor het vinden van een goede huwelijkspartner, het krijgen van een kind, voor een kind met moeilijkheden, voor een zieke, een stervende, etc. Het werd zelfs zo erg dat katholieken maar zelden spontaan konden bidden. Vroeg je iemand om een gebed te doen, dan bad de persoon stevast het Onze Vader of Weesgegroet. Zelfs nu krijg je niet gemakkelijk een spontaan gebed van een katholiek. Bidden met woorden is goed, maar beter is het om te bidden zonder woorden en voor de doorzetters is het mogelijk te bidden zonder gedachten. Het stil gebed, zonder woorden en gedachten is de hoogste vorm van meditatie.

John Main

Het contemplatieve gebed oftewel het gebed van het hart werd gepraktiseerd door de woestijnvaders en -moeders. Deze vorm van gebed werd beschreven door John Cássia, een van de eerste woestijnmonniken. Het is niet precies duidelijk waarom deze vorm van gebed op de achtergrond raakte, terwijl het een geliefde manier van bidden was voor monniken en contemplatieve zusterkloosters. Veel heiligen waaronder Johannes van het Kruis en Theresa van Avila noemen het de meest intense vorm van gebed.

Het was de benedictijnse priester John Main die in 1950 deze vorm van gebed herontdekte uit de universele traditie. Later kwam hij erachter dat deze manier van bidden aan de oorsprong ligt van de christelijke monastieke traditie. In 1970 werd hij door de Geest gedreven om dit onder de aandacht te brengen van eenvoudige leken gelovigen. Vandaag staat het contemplatief gebed, ook wel genoemd gebed van het hart, open voor iedereen. Het contemplatief gebed bestaat naast het mentaal gebed en de vocale gebeden die we uitspreken. Deze drie vormen van gebed vullen elkaar aan. Het is wel een uitdaging om het hoofd helemaal stil te maken en je gedachten even stop te zetten, die stromen immers ongevraagd naar boven.

Enkele vruchten van het contemplatief gebed

1. Meditatie verdiept ons persoonlijk geloof in God en laat ons binnendringen in het

mysterie van Christus.

2. Meditatie leidt tot verhoogde zelfkennis en zelfaanvaarding.
3. Meditatie vergroot onze drang om gemeenschap met anderen te stichten.
4. Meditatie reduceert stress en verhoogt een gevoel van welzijn. (Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt verder dat meditatie hypertensie verlaagt, de symptomen vermindert van angstgevoelens en depressie, zorgt voor gezonder immuunsysteem en helpt het concentratievermogen te verbeteren)
5. Meditatie wekt een verlangen op om dienstbaar te zijn aan de wereld en spoort aan tot grotere liefde en compassie voor de mensheid en heel de schepping.

Meditatie in de zakenwereld

Bedrijven hebben ontdekt dat topmanagers hun werk beter kunnen doen en minder snel overspannen raken door regelmatig te mediteren. In de zakenwereld is deze vorm van *meditatie mindfulness* gaan heten. Het spoort managers aan om na enkele uren van stressvol werk even te ontspannen in een tuin of park te lopen en heel aandachtig te letten op de zon, de wind, de bloemen, de vlinders. Gevraagd wordt om je gedachtenstroom even op hold te zetten en jezelf te dwingen naar een object te kijken en daar alle aandacht aan te besteden.

Christelijke meditatie of stil gebed in ons dagelijks leven

Het is heel moeilijk voor de moderne mens om een minuut stil te zijn. Voortdurend zijn we gevangen door onze 'cellphones'. We zijn echt opgesloten in een cel. Maar ook als we geen mobiele telefoon bij ons hebben, gaan onze gedachten voortdurend door, vooral als we boos of opgewonden zijn. Het lijkt wel alsof onze gedachten ons de baas spelen. Meditatie of stil gebed, of het gebed van het hart, zijn manieren om ons weer controle te geven over onze gedachten en stemmingen. Het is niet eenvoudig om de stilte op te zoeken en voor enkele minuten stil te blijven zonder daarbij in slaap te vallen. Stil en in volle bewustzijn in Gods aanwezigheid te zijn is misschien het hoogste wat we ooit in gebed kunnen ervaren. Naast de fysieke en psychologische voordelen die hierboven al genoemd zijn, helpt het stil gebed ons om meer in contact te treden met de heilige Geest. Dat we in contact komen met de heilige Geest merken we aan de vruchten die we voortbrengen: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, tederheid en zelfbeheersing. We zullen merken dat het stil gebed ons nederiger maakt, we hebben minder het hoogste woord en zijn eerder geneigd naar anderen te luisteren.

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Opgericht 01 januari 1956

Verder in Omhoog

- **Vastberaden en alert voor occupatie grond Oud-Copieweg**
- **Toeval is het woord dat God gebruikt als Hij onbekend wil blijven.**
- **Commentaar op de lezingen door pater Esteban Kross**
- **Mededelingen**

De stilte maakt ons niet angstig en alleen, leidt niet tot wrevel of verveling. We leren minder aan onszelf te denken en voelen steeds meer een innerlijke harmonie met onszelf, onze medemens, alle schepselen en God.

Hoe te mediteren

1. Zoek een vaste tijd en plek waar u de stilte kunt bewaren. Begin met 1 minuut en voer het langzaam op tot 5 minuten.
2. Zit in een gemakkelijke positie met een rechte rug en adem rustig in en uit.
3. Probeer je gedachten tot rust en stilte brengen.
4. Herhaal in stilte een gebedswoord bijvoorbeeld: Ma-ra-na-tha (Kom, heer Jezus) en laat het samengaan met de ademhaling. Je kunt ook andere woorden kiezen zoals Jezus, of Zoon van David, of Heer, ontferm u.
5. Het herhalen van het gebedswoord zal je wegleiden van de voortdurend opkomende gedachten en binnenleiden in de stilte waar je harmonie in je lichaam en geest zal ervaren.

Samen mediteren

De ervaring leert dat individuen deze vorm van gebed weer opgeven als ze niet snel resultaat merken. Alleen de aanhouder wint. Vaak is een enkeling een drenkeling, daarom is het aan te bevelen dat iedere parochie een eigen meditatiegroep heeft. Het zou ook mogelijk zijn om bij een van de kloosters aan te sluiten wanneer zij hun uur van stille aanbidding hebben bij het heilig sacrament. Wilt u meer weten over christelijke meditatie, dan kunt u naar de website: World Community for Christian Meditation www.wccm.org.

Commentaar op de lezingen van de 26e zondag door het Jaar (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing (Ezechiël 18: 25-28)

De profeet Ezechiël trad op in een zeer gespannen, onstuimige tijd in de geschiedenis van Israël. In het jaar 612 v.Chr. viel de hoofdstad van het Assyrische Rijk, Ninivé, in handen van de Babyloniërs. Het hele Midden-Oosten was in rep en roep. Het grote Egypte trachtte te verhinderen dat de Babyloniërs te machtig zouden worden, en betrokken in die strijd de opeenvolgende koningen van Jeruzalem: eerst koning Josia en diens zoon Joachaz, en na diens dood, zijn broer koning Jojakim. De grote confrontatie tussen de twee grootmachten Egypte en Babylonië in 601 v.Chr. bleef onbeslist. Koning Jojakim ondersteunde Egypte, waarop koning Nebukadnessar van Babylonië eind 598 v.Chr. zelf de legers kwam leiden, en Jeruzalem omsingelde. Koning Jojakim sneuvelde in de oorlog en werd opgevolgd door zijn zoon Jojakin. Maar Jeruzalem ging rampzalig ten onder. De Babylonische legers voerden koning Jojakin en een groot deel van de elite van Juda, waaronder de profeet Ezechiël, in ballingschap weg naar Babylonië. Onder de achtergebleven Israëlieten was ook de profeet Jeremia. Zowel Ezechiël onder de Israëlieten in ballingschap in Babylonië, als Jeremia onder de achtergebleven Israëlieten in Judea, spraken met profetisch vuur over de grote geloofsafval, de ontrouw en het moreel verval van grote delen van de Israëlieten van hun tijd. Ezechiël en Jeremia riepen krachtig op tot bekering. Zij herinnerden hun volksgenoten eraan dat vroegere profeten zoals Jesaja, Amos en Hosea steeds weer gewezen hadden op deze ontrouw aan het verbond met God en steeds weer een komende ramp hadden aangekondigd als straf van God over Israël. Wanneer dit in eerste instantie bij de meeste Israëlieten nog niet tot bekering leidt, maar tot voortgaande politieke intriges, komt koning Nebukadnessar 11 jaar later, in 587 v.Chr., met zijn legers terug. Hij verplettert Jeruzalem voor een tweede keer, steekt de tempel in brand en voert grote delen van de overgebleven Israëlieten in een tweede deportatie ook weg naar Babylonië. Ezechiël heeft steeds grote nadruk gelegd op Gods heiligheid en verheven, die in groot contrast stonden met de zonden, het morele verval en de religieuze onverschilligheid van vele Israëlieten. Ezechiël verkondigde dat deze tijd van straf door God bedoeld was als een tijd van bekering, van godsdienstige bezinning en morele groei. Hoewel de Israëlieten in de ellende van de ballingschap als een vallei van dode, dorre beenderen waren, zou Jahweh de God van Israël hen weer nieuw leven en terugkeer naar hun eigen land schenken, als zij zich met heel hun hart weer zouden keren tot hun God.

Eerste lezing: Ezechiël 18: 25-28

Dit zegt de Heer: "Gij beweert: De weg van de Heer is niet recht! Huis van Israël, luister toch! Zou het werkelijk Mijn weg zijn, die niet recht is? Zijn niet veeleer uw eigen wegen niet recht? Als een rechtvaardige zich van zijn rechtvaardigheid afkeert en kwaad gaat doen, dan zal hij daaraan sterven, sterven om het kwaad dat hij gedaan heeft. En als de boosdoener zich van zijn boze daden afkeert en gaat handelen naar rechtschapenheid en deugd, dan zal hij in leven blijven. Als hij tot inzicht komt en zich afkeert van zijn slechte

daden, dan blijft hij zeker leven, dan zal hij niet sterven".

Tussenzang: Psalm 25

REFREIN: GEDENK UW BARMHARTIGHEID, HEER.

1. Wijs mij Uw wegen, Heer,
leer mij Uw paden kennen.
Leid mij volgens Uw Woord,
want Gij zijt mijn Verlosser.

2. Op U stel ik altijd mijn hoop,
omdat ik vertrouw op Uw goedheid.
Gedenk Uw barmhartigheid, Heer,
Uw altijd geschonken ontferming.

3. Herinner U niet het kwaad van mijn jeugd,
maar denk aan mij met erbarmen.
De Heer is goed en rechtschapen,
daarom wijst Hij zondaars de weg.

Achtergrond van de tweede lezing (Filippenzen 2: 1-11)

De vorige week zondag hoorden we hoe de apostel Paulus vanuit zijn gevangenschap omwille van de verkondiging van het evangelie, een brief schreef aan de kerkgemeenschap in de stad Filippi in het noorden van Griekenland. In deze brief spreekt Paulus over de liefde die hij deelt met de geloofsgemeenschap van Filippi en het werken van de Heilige Geest in hen allen. Paulus spoort de Filippenzen dan aan om in harmonie en nederigheid te blijven leven. Paulus weet hoe gemakkelijk mensen, ook Christelijke gelovigen, tot onderlinge spanningen kunnen geraken. Hij roept hen daarom met klem op zich te blijven richten op de gezindheid en de levenshouding die wij allen kennen van Christus onze Heer.

Tweede lezing: Filippenzen 2: 1-11

Broeders en zusters, als vermaning in Christus en liefdevolle bemoediging iets vermogen, als gemeenschap van Geest, als hartelijkheid en mededogen u iets zeggen, maakt dan mijn vreugde volkomen door uw eenheid van denken, uw eenheid in de liefde, uw saamhorigheid en eensgezindheid. Geeft niet toe aan partijzucht en ijdelheid, maar acht in ootmoed de ander hoger dan uzelf. Laat niemand alleen zijn eigen belangen behartigen, maar liever die van zijn naasten. Die gezindheid moet onder u heersen welke Christus Jezus bezielde: Hij die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet willen

vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan een kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde, en iedere tong zou belijden tot eer van God, de Vader: "Jezus Christus is de Heer".

Achtergrond van de evangelielezing: (Matteüs 21: 28-32)

In een gespannen conflict met de religieuze leiders van Zijn tijd, wijst Christus middels een parabel over het concrete gedrag van de twee zonen van een vader, erop, dat gehoorzaamheid aan God alleen blijkt uit daden, niet uit woorden. De parabel is een oproep om je concrete gedrag steeds beter in overeenstemming te brengen met de visie die God ons voorhoudt, de visie dus van het evangelie. De parabel is tegelijkertijd ook een getuigenis over de grote barmhartigheid en liefde van God voor ons, onvolmaakte mensen.

Evangelie: Matteüs 21: 28-32

In die tijd zei Jezus tot de hogepriesters en de oudsten van het volk: "Wat denkt ge van het volgende? Een man had twee zonen. Hij ging naar de eerste toe en zei: "Mijn zoon, ga vandaag werken in mijn wijngaard". "Goed vader" - antwoordde deze, maar hij deed het niet. Toen ging hij naar de tweede en zei hetzelfde. Deze antwoordde: "Neen, ik wil niet", maar later kreeg hij spijt en ging toch. Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?" Zij antwoordden: "de laatste!". Toen zei Jezus hun: "Voorwaar, Ik zeg u: de tollenaars en de ontuchtige vrouwen gaan eerder dan gij het Rijk Gods binnen. Johannes kwam tot u en beoefende de gerechtigheid; toch hebt gij hem geen geloof geschonken, terwijl de tollenaars en de ontuchtige vrouwen hem wel geloof schonken. Maar zelfs, nadat ge dit hadt gezien, zijt ge toch niet tot inkeer gekomen en hebt ge hem geen geloof geschonken!"

Wordt vervolgd op pagina 3

Commentaar op de lezingen van de 26e zondag door het Jaar (Jaar A)

Overweging:

Wanneer we Matteüs hoofdstuk 21 lezen, dan zien we dat Jezus nu op het tempelplein in Jeruzalem is en daar een confrontatie heeft met de hogepriesters en de oudsten. Dat waren de vooraanstaande religieuze leiders van het Sanhedrin: de Hoge Raad die Israël in haar religieuze leven leidde. Jezus had op het tempelplein met een zweep een einde gemaakt aan het kabaal van de verkoop van runderen, schapen en duiven voor de offers, en aan de veel te hoge prijzen die de verkopers en geldwisselaars vroegen aan de Joodse pelgrims die van ver waren gekomen. Jezus had opgetreden met profetisch gezag en de religieuze leiders vielen Jezus hierop aan. De sfeer was erg gespannen.

Al langere tijd hadden de religieuze leiders vooroordelen tegen Jezus. Zij voelden zij zich bedreigd door Zijn populariteit onder het gewone volk, door Jezus' maatschappij-kritische houding en Zijn duidelijke solidariteit voor de armen en de kwetsbaren in de samenleving. Ook stoorden zij zich aan Jezus' nabijheid tot mensen zoals tollenaars en anderen, waar zij zelf een streng oordeel over hadden en waarvan zij vonden dat Jezus duidelijke afstand moest bewaren van openbare zondaars, zoals zij ze noemden. Om deze en nog andere redenen begonnen zij Jezus steeds meer te zien als een valse profeet.

Het is in deze gespannen confrontatie dat Jezus tot de hogepriesters en oudsten deze korte parabel spreekt om hen iets duidelijk te maken. Hij spreekt over een vader met een wijngaard, die twee zonen heeft. Als de vader aan de ene zoon vraagt om die dag in de wijngaard te gaan werken, antwoordt die zoon met uiterlijke gehoorzaam en respect. In onze Nederlandse vertaling luidt zijn antwoord: "Goed, vader", maar de Griekse tekst is sterker: in de oorspronkelijke Griekse tekst zegt die zoon: "Egoo, kyrie", wat betekent: "ik zal gaan, heer". "Kyrie" was een eerbiedige manier van iemand aanspreken, maar "Kyrie" was ook de titel voor God: "Heer". Maar toch, ondanks al die uiterlijke eerbiedigheid van deze zoon, is zijn gedrag iets heel anders. Hij gaat gewoon niet werken en hij doet niet wat hij zijn vader zo vroom beloofd had te doen.

Die andere zoon denkt in eerste instantie ook meer aan zichzelf dan aan zijn vader. Vrij ruw zegt hij: "Nee, ik wil niet". Maar hij komt toch tot inkeer. Hij komt tot het inzicht dat het niet juist is hoe hij heeft gereageerd naar zijn vader toe en hoe hij zich heeft gedragen. Het Griekse woord dat Matteüs hier gebruikt is "meta-melomai". Dat betekent "van gedachten veranderen". De zoon komt dus tot bekering, tot positieve groei en innerlijke verandering. Dit blijkt duidelijk omdat hij alsnog naar de wijngaard gaat en begint te werken zoals zijn vader hem dat eerder van hem gevraagd had.

Jezus stelt de hogepriesters en oudsten nu een schijnbaar hele eenvoudige vraag: "Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?" De religieuze leiders moeten wel antwoorden dat het de zoon is die uiteindelijk wel naar de wijngaard is gegaan en is gaan werken.

Nu moeten we ons de vraag stellen: waarom vertelt Jezus deze parabel en wat probeert Hij duidelijk te maken aan die hogepriesters

en andere religieuze leiders van Israël? Wel, Jezus laat al gelijk zien wat Hij bedoelt. Hij past namelijk de parabel rechtstreeks toe op de hogepriesters en oudsten! Zij hadden Johannes de Doper afgewezen als een authentieke profeet van God en zij stonden op het punt om ook Jezus af te wijzen als de Messias, de door God gezondene. Jezus spreekt nu heel rechtstreek tot de hogepriesters en oudsten: Johannes kwam tot jullie, de hogepriesters en religieuze leiders van het volk Israël. Hij kwam 'in Gods gerechtigheid', met andere woorden: Johannes was in de woestijn innig gericht op God door zijn strenge levensstijl van gebed, soberheid, veel vasten en inkeer. Maar toch hebben jullie hem geen geloof geschonken. Jullie zijn als die eerste zoon uit de parabel, omdat jullie weliswaar met uiterlijke vroomheid en uiterlijke woorden van gehoorzaamheid jullie geloof etaleren, maar in de werkelijkheid beleven jullie die vroomheid niet oprecht, zijn jullie arrogant en koppig, en leven jullie niet werkelijk naar wat God jullie voorhoudt in Zijn Woord en door de prediking van Zijn profeet Johannes de Doper.

Toen Johannes predikte, waren er vele zondaars en prostituees die wel tot echte bekering kwamen. Dat bleek in een oprechte verandering van hart, een ommekeer van levensstijl en gedrag in hun leven. Zij waren als die andere zoon van de parabel die in eerste instantie niet naar God luisterde. In hun leven hadden zij ook geen tijd en ruimte voor God gehad. Toch hebben zij zich op gegeven moment wel laten raken door de woorden, het levensvoorbeeld en de heiligheid van Johannes. Zij kwamen tot bekering en levensommekeer. Maar jullie, hogepriesters en oudsten, zelfs toen jullie die bekeringen zagen, toen jullie dat hernieuwde geloof en die verdieping in het leven van die zondaars en prostituees hebben gezien, hebben jullie je schouders opgehaald en gingen gewoon verder met wat jullie deden en met hoe jullie dachten. Zelfs toen hebben jullie je hart gesloten gehouden voor wat God in en door Johannes aan het doen is.

Lieve vrienden, het gaat dus uiteindelijk om welke innerlijke houding je hebt als mens. Het gaat erom hoe je in feite in het leven staat. Er zit in elk van ons iets van die hogepriesters en oudsten, namelijk die houding in ons die zich niet wenst te laten raken door een oproep tot bekering. Het is het stukje in ons dat in feite koppig vindt dat wij geen bekering nodig hebben. We zien dan onze zonden niet, of we

vergoelijken ze. We zien dan niet de echte betekenis in van onze oneerlijkheden, of van onze discriminerende manier van omgaan met bepaalde groepen mensen. We doen mee aan corruptie en stelen, maar we kijken de andere kant uit of zeggen: anderen doen het ook. Of we weten eigenlijk wel dat ook wij met de duizenden plastic zakjes en plastic flesjes en onze levenswijze, evengoed bijdragen aan de vervuiling en de vernietiging van het milieu, maar we willen er ons niet door laten verontrusten. We sluiten ons af van deze problematieken, omdat we eigenlijk helemaal niets willen veranderen aan onze levensstijl. We houden wel van de mooie vrome woorden op zijn tijd, zoals die ene zoon, maar in feite doen we in een aantal gebieden niet de wil van de Vader.

Maar gelukkig zit er in de meesten van ons ook een stukje van die andere zoon. Gelukkig zijn wij niet afgestompt, maar voelen we vaak ook de kracht van Gods Woord. Dan trekken de idealen van Gods Woord krachtig aan ons en begint er in ons hart een diep verlangen te branden om een goed mens te zijn, om ons in te zetten, en de medemens hoop en respect te brengen. Dat stukje in ons vindt inspiratie bij de visie van het geloof en weet dat we in God de diepste waarheid vinden, dat God ons aanspreekt en het beste in ons naar boven roept. Dan weten wij dat we nog veel te veranderen hebben, en willen ons daar ook in verdiepen. We voelen dan het verlangen om onze oppervlakkigheid om te keren tot een inspirerend oprecht Christelijk leven.

Jezus' boodschap vandaag tot ons is: zorg ervoor dat het in jouw leven niet blijft bij mooie voornemens en edele gevoelens. Geen woorden maar daden! Neem echte keuzen en maak je bekering waar in daden en in veranderingen. Werk aan jezelf daar waar nodig om los te laten en aan een kant zetten wat je afremt of zelfs blokkeert op de weg naar God. Kies er voor om waar nodig nieuwe gewoonten aan te leren om je daadkrachtiger te richten op de waarden en de inhoud van het Woord.

"Wie van de twee zonen heeft de wil van de Vader gedaan?" Een indringende vraag die ons eigenlijk geen uitweg laat, maar ons toeroept: "Geen woorden maar daden". Bidden we dat de Heer ons hierin Zijn hulp, Zijn wijsheid en kracht schenkt om in deze bekering te volharden.

...TOEVAL...

Toeval is het woord dat God gebruikt als Hij onbekend wil blijven

Maandag 10 September 1977 ben ik naar Belém do Para geweest, op uitnodiging van mijn vroegere Overste van het Scolasticaat (=Groot-Seminarie) Jean-Marie HÉBETTE omi. Hij woonde toen in Belém do Para en was lector aan de Universiteit van Belém, "Santa Maria". Hij kwam mij afhalen op het vliegveld en was een goede gastheer. De dag erna, 11 September had hij een bezigheid op de universiteit en raadde mij aan om naar de Zoo te gaan, een grote uitgebreide dierentuin, de grootste in ieder geval in Para. Jean-Marie was een weldoener van de Zoo en had een soort "Passe-Partout", waarmee men zo naar binnen kon.

Het eerste dat ik tegenkwam was een ronde slangenkuil van 30 meter doorsnee en ongeveer 2 meter diep. Dat was fascinerend. Er waren - volgens de gegevens - ongeveer 30 slangen. Velen waren verdwenen in de gaten in de muren waarachter zich holen bevonden waar de slangen verbleven. Ik kwam juist op het uur van voederen. Aan de overkant van de slangenkuil, stond een blanke man, die met allerlei gebaren mij iets wilde vertellen. Ik maakte hem duidelijk dat ik hem niet begreep. Dan kwam hij naar mij toelopen en zei me iets in het Portugees, dat ik niet begreep. Ik zei hem dus "No intiendo Português!" Waarop hij antwoordde "Y yo no intiendo Español"... Er volgde een stilte.

Do you speak English? was zijn vraag waarop ik antwoordde Yes, I do! Zo gingen we verder in het engels. Hij maakte mij duidelijk dat je niet zo ver over de muur van de kuil mocht hangen, hetgeen ook stond aangegeven op verschillende borden, maar in het Portugees. Al pratende kwam natuurlijk de vraag: Waar kom jij vandaan? Toen ik hem vertelde dat ik uit Suriname kwam toen dacht hij even na: Maar in Suriname spreken ze daar geen Nederlands? Ja dat is de gangbare taal. Spreekt U nederlands? Nou en of, ik ben nederlander! Dus we kunnen gewoon Nederlands praten, dat is gemakkelijker. En zo gingen we over in onze eigen taal. Dan komt natuurlijk de vraag WAAR in Nederland woon jij? . Hij begon en toen hij mij vroeg "Waar kom jij weg?" wist ik meteen dat hij uit mijn streek moest komen. Normaal vraagt men, "Waar kom jij vandaan?" Maar in het Gronings zegt men "Waar kom jij weg?" Ik zei dus dat ik uit Groningen kwam. Wel zegt hij Groningen... IK OOK! Kom jij dan uit de stad? Nee ik kom uit Stadskanaal... Dat

ken ja nait. Kens du dan ook Grunnings proatn? Natuurlijk en zo spraken wij in de dierentuin van Belém, het plat gronings.

Toen stelde hij de vraag maar wie ben jij dan? Ik ben Martien Noordermeer. Ken jij dan Jan Noordermeer? Natuurlijki dat is mijn broer. Nou zei hij daar heb ik vroeger vaak een auto gehuurd. Je broer had 8 Opel-Kadetten en Corry, zijn vrouw, deed de administratie. Precies! Ook toeval!

Maar wie ben jij dan? Ik ben Hendrik OVING. Verbaasd als ik was deed dit mijn verbazing nog verder stijgen, want als student droeg ik altijd passende kleding, goedkoop maar toch chic. Daar was de grote zaak van OVING sterk in. Man, mijn ouders hebben bij jouw vader heel vaak een kostuum gekocht voor mij en ik heb reclame gemaakt voor OVI-STA = OVING – STAdskanaal. We konden beiden onze verbazing niet bewaren en zeiden: WAT EEN TOEVAL !!!

Hendrik ging de andere dag naar Amsterdam, terug naar Nederland en zou mijn ouders de hartelijkste groeten overbrengen van hun zoon, en hen vertellen van onze wonderlijke ontmoeting in de dierentuin van Belém do Para. Dit heeft hij ook gedaan en is daarna een regelmatige gast geweest bij mijn ouders en broer Jan, die al twee jaar (sinds 1979) geen verhuur bedrijf meer had. Sommige klanten gingen een auto huren maar kwamen nooit meer terug, en als dat drie keer gebeurt dan heb je ook geen verdiensten meer.

Geleidelijk aan is de interesse om een auto te huren gedaald! De meeste mensen kochten zelf een auto! Toen ik 8 jaar geleden nog eens langs kwam bij Oving op Stadskanaal, toen was de Vader al overleden en Hendrik zat in Peru als welzijnszorg, een soort predikant namens de protestante kerk. Maar de herinnering blijft en die wordt bij mij levendig gehouden doordat er in de Toertonnelaan Nr. 64 een kledingwinkel is gekomen "OVISTA". Als ik er langs rijd, denk ik steeds weer terug aan de Zoo in Belém do Para. Ik zal eens vragen of er een band is met OVISTA in Stadskanaal !

(Ik heb ontdekt dat er nu een andere winkel is, althans OVI-STA als handelsmerk is er niet meer!)

M. Noordermeer.

De bouw van de kerk te Koinakondre verloopt vlot.

Onlangs werd de opbrengst van de vastenactie: SRD 95,330.10 overgemaakt aan pater Doris WeeWee die de coördinatie van de werkzaamheden in handen heeft.

Het geld van de vastenactie is voornamelijk gebruikt voor terreinwerkzaamheden.

Dank aan allen die een bijdrage hebben geleverd aan de vastenactie.

Wilt u graag Omhoog elke week blijven ontvangen?

Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank
t.n.v. R.K. Bisdome
met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene die reed bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

St. Franciscus Parochie

Patroonfeest

U bent allen van harte welkom bij de plechtige eucharistieviering in verband met het patroonfeest van de St. Franciscusparochie.

Woensdag 4 Oktober 2023.
De dienst start om 18.00u.

ST. FRANCISCUS PAROCHIE
BOTROMANKIEWEG 55, LIVORNO

Nieuws Breaks

Het laatste nieuws, lokaal en internationaal

MAANDAG T/M VRIJDAG
NIEUWSBREAKS: 7:00 AM - 9:00 AM - 11:00 AM - 14:00 PM - 16:00 PM
HET SAMENGEVAT NIEUWS VAN DE DAG: 19:00 PM
SRANAN TORI: 18:30 PM

ZATERDAG EN ZONDAG
NIEUWSBREAK: 10:00 AM - 16:00 PM

Tune In:
95.9 FM

RADIO IMMANUËL
www.immanuelsr.com

Vastberaden en alert voor occupatie grond Oud-Copieweg

Door Sandra Soegono

Grondroof

De katholieke gemeenschap van de Sint-Jozefparochie Copieweg is faliekant tegen de uitgifte van grond in de omgeving van de kerk en noemt het zelf grondroof. 'Het is openlijk wegnemen van hetgeen een ander toebehoort,' geeft ze aan. De geloofsgemeenschap zegt dat de grond bij de aanvang van ontginningsactiviteiten toebehoorde aan het rooms-katholiek bisdom en moest worden afgestaan om te worden gebruikt als buffer- en veiligheidszone. Ook bewoners van de Oud-Copieweg moesten destijds noodgedwongen 'verhuizen' naar een andere locatie. De ontginningsactiviteiten voor bauxiet in de Lelydorp-mijnen hielden onder andere in het tot ontploffing brengen van dynamiet. Nu de mijnbouw gestopt is en de mijnbouwmaatschappijen de grond niet meer nodig hebben, heeft de gemeenschap herhaaldelijk aan de Surinaamse overheid gevraagd om de grond terug te geven.

Verzoeken voor teruggave

De eerste aanvraag met het verzoek tot teruggave van de door de mijnbouw 'bezette' gronden, dateert van 17 december 1991. In 1993 vroeg het RK Bisdom om verlenging van de titel op de bufferzone, aan het Ministerie van Natuurlijke hulpbronnen. Na een bezoek aan de toenmalige Minister van NH Roline Samsoedin voor de grondproblemen waaronder de grond van Oud Copieweg, werd in april 2018 opnieuw het verzoek gedaan voor teruggave van de grond. De regering had destijds 85 bereidverklaringen afgegeven. De geloofsgemeenschap van de Sint-Jozefparochie had toen ernstig geprotesteerd en de verkaveling werd afgeblazen. In datzelfde jaar werd een occupant met succes verwijderd.

Protest tegen uitgifte

In 2022 werden landmeters vergezeld van 'begunstigden' op locatie gesignaleerd. De gemeenschap kwam direct in actie. De 'begunstigden' gaven aan dat ze een bereidverklaring had ontvangen. Hiermee was het bewijs gegeven dat de regering weer actief was met het uitgeven van deze grond aan de Oud-Copieweg. Dit ondanks dat er in 2021 met vice-president Brunswijk en minister Vorswijk de verzoeken van de gemeenschap voor teruggave van de gronden bij Oud-Copieweg waren besproken.

Plannen voor de grond

De parochianen van Sint-Jozef Copieweg zijn vastberaden om hun protest voort te zetten. 'Wij hebben plannen met die gronden,' geven ze aan. Onder andere moet de huidige begraafplaats in de Oud-Copieweg uitgebreid worden, omdat die vol is. In 2022 verzamelde de gemeenschap 600 handtekeningen ter ondersteuning van het initiatief om een nieuwe begraafplaats aan te leggen. De huidige VOJ Copieweg die in de buurt ligt, moet door de grote toestroom van scholieren ook aan het bijbouwen van klaslokalen denken. De gemeenschap denkt daarom dat de locatie geschikt is, om naast de huidige katholieke basisschool, een VOJ-school op te zetten en in de verdere toekomst ook een middelbare school. Daarnaast heeft de gemeenschap behoefte om hun tuinbouw- en veeteeltactiviteiten uit te breiden om de

voedselvoorziening veilig te stellen en de kostprijs van groenten en fruit beheersbaar te houden.

Toezegging president

De geloofsgemeenschap van Sint-Jozef Copieweg krijgt ondersteuning van de leiding van het bisdom. Elke keer als de leiding van het bisdom gesprekken heeft met de regering, wordt deze en andere grondkwesties besproken. Aan het begin van deze maand nog, had de leiding een

gesprek met de president van de republiek Suriname en heeft die toegezegd dat hij, na zijn terugkomst van de VN-vergadering, samen een oplossing zal zoeken voor deze kwestie. De parochianen bouwen op deze toezegging en kijken reikhalzend uit naar de oplossing. Tegelijkertijd blijven ze alert om occupatie op hun grond tegen te gaan.

Contactdetails:

Parochieraad: Natascha Samijo
Woordvoerder: Sandra Soegono

Mgr. Choennie was aanwezig bij de diploma uitreiking Aan de leerlingen vakantiecursus stealband van Bellas Artes. Dit project werd gesponsord door Staatsolie. De stealpannen zijn de oorspronkelijke pannen van Wonderland Stealband onder leiding stond van wijlen John Sinister.

Mrg. Choennie met de Franse Ambassadeur, Nicolas De Lacoste, voor de Synagoge waar er een speciale foto expositie te zien is in verband met de Olympische Spelen volgend jaar in Parijs.

Amper 39% van de kardinalen is nog Europees

Onder paus Franciscus nam het gewicht van de kardinalen uit het zuiden tijdens een eventueel conclaaf sterk toe: 17% komt uit Azië en 14% uit Afrika.

Paus Franciscus creëerde vanmorgen tijdens zijn negende, en deze keer bijzonder kort consistorie, 21 nieuwe kardinalen, onder wie 18 kardinalen onder de 80 jaar die mogen stemmen in een pauselijk conclaaf. Daarmee heeft hij 99 van de 137, of 72%, van de stemgerechtigde kardinalen onder de 80 jaar benoemd.

Sinds zijn aanstelling heeft hij de geografische indeling van het kiescollege ingrijpend veranderd. Het Europese aandeel van de kiezers daalt van 52% tijdens het laatste conclaaf naar 39%, het laagste percentage ooit.

Het aantal kiezers uit Noord-Amerika daalde sinds 2013 van 12 naar 10%. Er is een opmerkelijke stijging van kiezers uit het zuiden. Voor Azië stijgt de vertegenwoordiging van 9% naar 17%. Voor Afrika van 9% naar 14%. Het aantal kiezers uit Latijns-Amerika bleef gelijk op 16%. Het aandeel van Oceanië steeg van 1% naar 2.

In zijn preek verwees de opvolger van Petrus naar het verslag over Pinksteren in de Handelingen van de Apostelen en benadrukte hij de universaliteit van de katholieke Kerk en het kardinaalcollege. Hij nodigde de nieuwe kardinalen uit om als een orkest te zijn dat de symfonie en synodaliteit van de Kerk vertegenwoordigt.

OP ZOEK

Twee mannen in een auto worden aangehouden door de politie. De chauffeur doet zijn raampje open en de politieagent zegt: **"We zoeken twee inbrekers!"**

De man doet zijn raampje dicht en praat met de andere man bij hem in de auto. Dan doet hij het raampje weer open en zegt tegen de agent: **"We hebben het erover gehad: Wij doen het!"**

